

सदसतः परेकार्यकारणव्यतिरिक्ते ॥ ४ ॥ नन्वात्मानं परं ब्रह्मेति कथं सामानाधिकरण्यनिर्देशः न हि बद्धमुक्तयोरेक्यं संभवति तत्राह सुमेति सुषुप्तौ हितमसावृतमात्मतत्त्वं जाग्रत्स्वमयोस्तु विक्षिप्तं प्रकाशते संधौ तु न तमो नापि विक्षेपः अतस्तदा आत्मदृक् आत्मानं लक्ष्मीकृत्य स्थितः सन् आत्मनो गतितत्त्वं पश्यन् अतएव बंधं मोक्षं च मायामात्रं पश्यन् आत्मानं परं ब्रह्म सर्वत्र पश्येदित्यन्वयः तदुक्तं योगग्रंथे निद्रादौ जागरस्यांते यो भाव उपजायते तं भावं भावयन्नित्यं मुच्यते नेतरोयतिरिति ॥ ५ ॥ अस्य देहस्य प्रभवोऽप्ययश्च यस्मात्तत्कालम् ॥ ६ ॥ असच्छास्त्रेषु अनात्मपरेषु नाटकादिषु जीविकां न क्षत्रविद्यादिवृत्तिम् वादवादान् जल्पवितंडनिष्ठान् कंचकमपि पक्षं निर्बन्धेन न संश्रयेत् ॥ ७ ॥ शिष्यान् आनुबध्नीत प्रलोभनादिना बलान्नापादयेत् आरंभान् मठादिव्यापारान् न कुर्यादिति ॥ ८ ॥ परमहंसस्य विशेषमाह नयते राश्रमो धर्मार्थः कथं भूतस्य यतेः महात्मनः तस्य लक्षणं शां

पश्येदात्मन्यदो विश्वं परे सदसतोऽव्यये ॥ आत्मानं च परं ब्रह्म सर्वत्र सदसन्मये ॥ ४ ॥ सुप्तप्रबोधयोः संधावात्मनो गतिमात्मदृक् ॥ पश्यन् बंधं च मोक्षं च मायामात्रं न वस्तुतः ॥ ५ ॥ नाभिर्न देहध्रुवं मृत्युमध्रुवं वाऽस्य जीवितम् ॥ कालं परं प्रतीक्षेत भूतानां प्रभवाप्ययम् ॥ ६ ॥ नासच्छास्त्रेषु सज्जेत नोपजीवेत जीविकाम् ॥ वादवादां स्य जेत कान्यक्षं कंचन संश्रयेत् ॥ ७ ॥ न शिष्यान् अनुबध्नीत ग्रंथान्नैवाभ्यसेद्बहून् ॥ न व्याख्यामुपयुंजीत नारंभान् नारभेत् क्वचित् ॥ ८ ॥ नयते राश्रमः प्रायो धर्महेतुर्महात्मनः ॥ शांतस्य समचित्तस्य विभृयादुत वा त्यजेत् ॥ ९ ॥ अव्यक्तलिङ्गो व्यक्तार्थो मनीष्युन्मत्तबालवत् ॥ कविर्मूकवदात्मानं सदृष्ट्या दर्शयेन्नृणाम् ॥ १० ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ प्रह्लादस्य च संवादं मुनेराजगरस्य च ॥ ११ ॥

तस्येत्यादि प्राय इत्यस्यायं भावः ज्ञानोत्पत्तिपर्यंतं बहूदकादि लिङ्गमाश्रित्य सत्त्वशुद्धयर्थं यमान्नियमांश्वाचरन्नेव ज्ञानोत्पत्त्यै यतेत उत्पन्ने तु ज्ञानेन नियमैः कृत्यमस्ति यमाश्च स्वतएव स्युः अतस्तदालिङ्गादिभिः प्रयोजनाभावाद् लोकसंग्रहार्थं धारयेद्वा त्यजेद्वेति ॥ ९ ॥ तस्यैव ज्ञानदाढ्याभावे यो गभ्रंशपरिहारार्थमाह न बहिर्व्यक्तं लिङ्गं यस्य व्यक्तोऽर्थः प्रयोजनमात्मानुसंधानं यस्य सः मनीष्यप्युन्मत्तवत् बालवच्च कविरपि मूकवदात्मानं नृणां दृष्ट्या दर्शयेत् ते यथोन्मत्तादिरूपं मन्येरन्तथा वर्त्तेत स्वदृष्ट्येति पाठे बाह्यानुसंधानाभावेनेत्यर्थः ॥ १० ॥ परमहंसधर्ममेवेति हासेन स्फुटयति अत्रापि तियावदध्यायसमाप्ति अजगरवृत्तस्य मुनेश्च अजगरवृत्तं नाम एकत्र स्थित्या प्रारब्धकर्मभोगः ॥ ११ ॥